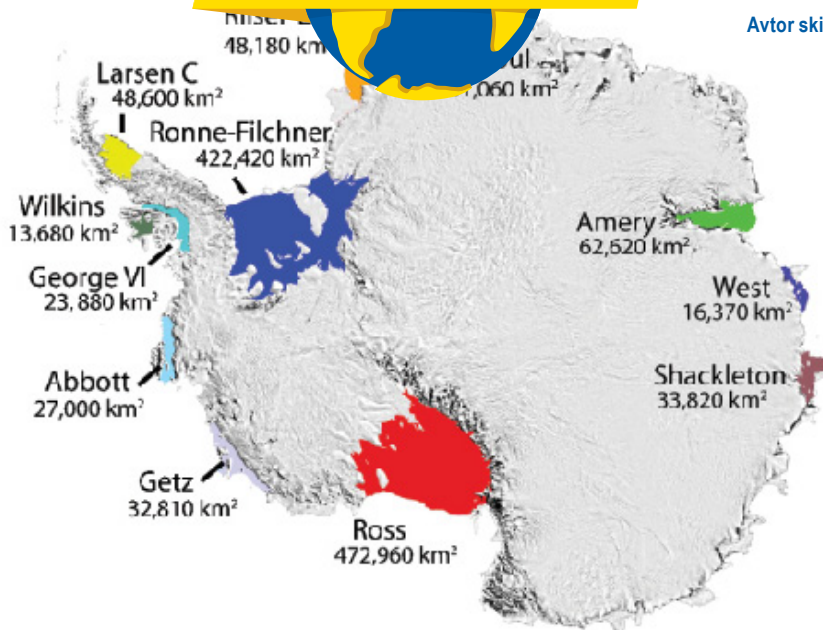

Avtor skice: Ted Scambos, NSIDC

Na skici so prikazana ledena področja na Antarktiki. Vključen je Larsen C (v rumeni barvi, gornji levi kot) največji ledeni greben Antarktike.

Ledena površina se tali nad in pod površino

Paul Holland vodi skupino angleških znanstvenikov, ki proučujejo Antarktiko - najjužnejši del našega planeta. Odkrili so, da se ledena površina Antarktike tali – ne samo od zgoraj, temveč tudi pod površino. Ledene plošče so mase ledu, ki visijo nad morjem okoli Antarktike. Znanstveniki so proučevali ledeni greben Larsen C, ki se nahaja na polotoku Antarktike in zavzema ogromno površino: okoli 50 000 km² (to je polovica velikosti Islandije oziroma dva in polkratna velikost angleškega Walesa).

Ledeni greben zadržuje ogromne količine ledu, ki leži na kopnem in preprečuje njegov stik z oceanom. Paul pravi: "Najbolj vznemirljiv del naših raziskav je odkritje dveh različnih procesov, ki povzročata nestabilnost in tanjšanje ledenega grebena (Larsen C). Zrak se izloči iz zgornjega sloja snega (imenovan firn). Zaradi tega postaja led bolj kompakten – verjetno tudi zaradi pospešenega taljenja v toplejši atmosferi. Vemo tudi, da Larsen C izgublja led – najverjetneje zaradi toplejših oceanskih tokov ali zaradi sprememb v ledeni skorji". Polotok Antarktike se postopoma segreva, saj se je temperatura v okolju povečala za okoli 2,5 °C v zadnjih 50 letih. Taljenje ledenih plošč lahko povzroči razpad ledenega grebena še pred letom 2100.

Ledene plošče bi se lahko hitreje talile in padale v morje. To lahko povzroči dvig morske gladine. Za znanstvenike je pomembno, da upoštevajo vse možnosti in da z večjo natančnostjo napovejo, za koliko se bo morska gladina v prihodnje dvignila.

To je otroška verzija sporočila za javnost Evropske zveze geoznanosti (EGU) 'New study shows Antarctic ice shelf is thinning from above and below' (Novejše raziskave kažejo, da se ledena ploskev Antarktike tanjša nad in pod površino). Besedilo je napisala Bárbara Ferreira (EGU menedžerka za medije in komunikacijo); recenzijo besedila za znanstveno javnost sta pripravili Kathryn Adamson (predavateljica na univerzi Manchester Metropolitan, VB) in dr Richard Selwyn Jones (raziskovalec na univerzi Victoria, Wellington, Nova Zelandija). Besedilo za izobraževalne namene je pripravil Phil Smith (koordinatorski učiteljske znanstvene mreže, VB). Besedilo v slovenščino prevedla Lenka Žigon (profesorica, BC Naklo). Za več informacij pogledajte: <http://www.egu.eu/education/planet-press/>.